

מ"ת 41952/05/19 - מדינת ישראל נגד י"ב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 41952-05-19 מדינת ישראל נ' י"ב (עציר)

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל
ע"י עוה"ד שחר ג'ורנו ועו"ד רעות ז'ורנו
נגד
משיב י"ב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיפים 192, 452 ו-380 + 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 9.5.19 במהלך ויכוח בין המשיב למתלוננת שלח המשיב הודעה קולית מהטלפון של ג"א לטלפון של המתלוננת ואיים עליה שהוא יחתוך אותה ואת הדודות שלה. בהמשך גרם המשיב נזק במזיד למזנון בסלון בכך שנתן מכת אגרוף לזכוכית המזנון ושברה. בהמשך תקף את המתלוננת בכך שזרק על רגלה לבנה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות נפיחות בקרסול. היא נזקקה לטיפול רפואי ורגלה גובסה.
4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. לדבריו, בת הזוג אינה מתלוננת, היא מסרה בהודעתה שהתגלגלה במדרגות, זה גם מה שהיא מסרה לרופא שטיפל בה, היא לא נחקרה על ההודעות שנטען ששלחה לאחרים, מכשיר הטלפון שלה "אופס" ולא ניתן לחלץ ממנו את ההודעות. הגם שאיפסה את ההודעות היא לא נחקרה באזהרה בחשד לשיבוש הליכים, הנחקרים אשר קיבלו הודעות מהמתלוננת אומרים כל אחד בשפתו שהיא דיברה שטויות שהיא חולת נפש שהיא ממציאה ומגזימה ומנפחת את הדברים. לדבריו עדות התביעה מתארות כל אחת תיאור אחר בדבר הגורמים שהביאו לחבלה של המתלוננת. לדבריו מדובר בתיק חלש מבחינה ראיתית, יש כרסום של ממש בראיות, יש ספק בדבר קבילותן של הראיות בשל החיפוש הלא חוקי במסגרתו נתפסו אותן ראיות.

5. נוכח המחלוקת הראייתית, עיינתי בתיק החקירה.

6. באשר לעבירת ההיזק לרכוש במזיד: המשיב בהודעתו מיום 10.5.19 (מסמך 5) מאשר שנתן מכת אגרוף לזכוכית של הויטרינה כי היה קצת עצבני, טען שהויטרינה שייכת לו והוא משלם שכירות. מאשר זאת גם בהודעתו מיום 17.5.19 (מסמך 12). בתיק צילום כף ידו של המשיב (מסמך ס"ג) המתעד את החבלות בידו שנגרמו, לדבריו, כתוצאה מאגרוף שנתן לויטרינה. בתיק החקירה תמונות המתעדות את שברי הזכוכית בדירה, וכן דוחות פעולה של השוטרים אברגל יגל ואהרון נתנאל שהגיעו לבית המתלוננת בעקבות קריאות השכנים, והבחינו בשברי הזכוכית שבדירה ותיעדו את המקום. המתלוננת בהודעתה מיום 9.5.19 מאשרת את הדברים (הגם שכאמור אינה עדת תביעה).

7. באשר לעבירת האיומים: המשיב מוקלט כשהוא אומר למתלוננת שהוא יחתוך אותה ואת הדודות שלה. ההקלטה ותמלול השיחה מצויים בתיק (מסמך נ"ט). המשיב תחילה הכחיש, ולאחר שהשמיעו לו ההקלטה טען שהיה מסטול ולא אמר בכוונה, הוא התכוון שהוא יחתוך מהכל, כשכוונתו שלא לא ידבר עם אף אחד. (הודעת המשיב מיום 17.5.19 - מסמך 12).

8. נוכח המפורט לעיל, בתיק ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה מאוד לעבירות ההיזק והאיומים.

9. באשר לתקיפה: בתיק ראיות בעוצמה גבוהה מאוד לכך שהמתלוננת נחבלה ברגלה חבלה של ממש. החבלה מתועדת בתמונות ובתעודות רפואיות.

10. המחלוקת בתיק היא מה גרם לחבלה של המתלוננת: האם החבלה נגרמה כתוצאה מנפילה במדרגות או כתוצאה מכך שהותקפה על ידי המשיב אשר השליך לעברה לבנה שפגעה ברגלה.

11. המתלוננת, כאמור, על אף פניות רבות של היחידה החוקרת אליה, סירבה לשתף פעולה, ועל כן אף אינה רשומה כעדת תביעה. לדברי המתלוננת: "מגיע לי מה שקורה לי" (ש' 25 מהודעתה מיום 9.5.19 (מסמך 2) כשהיא נשאלה ממה נגרמה החבלה סיפרה לחוקרים שנפלה והתגלגלה על פני 5-6 מדרגות בבניין מגוריה, גם לרופא שטיפל בה סיפרה שנפלה במדרגות (הודעה של אימן אבו סעלוק מיום 9.5.19 מסמך מס' 4) כך גם נרשם בתעודות הרפואיות (מסמך ע"ו), כך גם סיפרה לאביה (עדות האב, עובדיה דוד מיום 12.5.19 מסמך 6).

12. עם זאת, בתיק החקירה ראיות המלמדות על כך שהחבלה נגרמה כתוצאה מתקיפה:

בתיק הודעתה של שכנה מבניין סמוך, ע"ל (מסמך 3) אשר שמעה אישה צועקת "הוא שבר לי את הרגל, כבר כל העצמות שלי שבורות", לדבריה האישה בכתה בכי נוראי בקול רם. ע"ל לא ראתה את האישה שצעקה בזו הפעם אך זיהתה את קולה שכן זו פעם שניה שהיא שומעת את הצרחות ומזהה את קולה. (כפי שציין ב"כ המשיב - לא

נערך לע"ל מסדר זיהוי קול). עדיה התקשרה למשטרה. בתיק תמלול של שיחתה למשטרה (מסמך ל"ד). שם היא מדווחת שאשה צועקת "הוא קורע אותי" והצעקות מגיעות מהבניין במשעול הל"ה. ע"ל הכוונה את השוטרים לבניין הימני מבין 3 הבניינים. לדבריה גם בעבר היתה שם משטרה. ההכוונה של ע"ל הובילה את השוטרים אל ביתה של המתלוננת.

13. בתיק הודעת אמה של המתלוננת, מ"ד מיום 12.5.19 (מסמך 7), לדבריה המתלוננת סיפרה לה, מיד לאחר שהשתחררה מהמרפאה, כי המשיב לקח אבן וזרק עליה והיא צעקה ונפלה והוא לא עזר לה וברח. לדברי האם, ו"ש חברתה של המתלוננת היתה נוכחת בעת שהמתלוננת סיפרה לאמה. לדברי האם, המשיב כל הזמן מרביץ לבתה. גם שבוע קודם לכן הוא הרביץ לה ולקחו אותה באמבולנס לבית החולים. (אין בתיק כל תיעוד לגבי האירוע מהשבוע הקודם). האם ציינה שהיא מאוד מפחדת מהמשיב וממשפחתו.

בתיק מזכר של השוטר חי עוזר אשר ציין כי שוחח עם האם, והאם אמרה לו שבתה לא תתלונן כי היא מפחדת ואנשים התקשרו לבתה ואיימו עליה שלא תתלונן. אמרה שבתה סיפרה לה שהמשיב הוא שפגע בה.

14. בתיק הודעתה של ו"ש מיום 13.5.19 (מסמך 8) טוענת שלא יודעת דבר למעט מה שהמתלוננת סיפרה לה, שהיא נפלה במדרגות, לא היתה נוכחת כשהמתלוננת סיפרה לאמה שהמשיב תקף אותה, לא שמעה את המתלוננת צועקת שהוא שבר לה את העצמות. לא יודעת דבר לגבי אירועי אלימות בין בני הזוג.

15. בתיק צילום ההתכתבות בין המתלוננת לו"ש, המתלוננת מציינת שאם השוטרים יתפסו את המצלמות ויראו איך המשיב זרק עליה אז נגמר הסיפור. המתלוננת ניסתה להשיג את השכנה שאצלה מצלמת האבטחה, אך ללא הצלחה. ו"ש כותבת למתלוננת שאביה של המתלוננת שאל אותה באיזה מדרגות המתלוננת נפלה והיא ענתה לו שנפלה במדרגות ביתה והוא אמר לה שזה שקר. ו"ש כותבת למתלוננת: "לא יודעת איך לא חשבנו על לתאם את זה", ו"ש מעודדת את המתלוננת לעמוד על שלה, ולא לתת לחוקרים לבלבל אותה: "אל תגידי להם כלום, שישחררו אותו. פשוט תתגרשו ותמשיכו בדרך שלכם...".

16. בתיק הודעה של לל"מ, מיום 15.5.19 (מסמך 9). הנ"ל שכנה של המתלוננת, שמעה את המתלוננת צועקת ולכן יצאה למדרגות וראתה אותה יושבת שם ובוכה. המתלוננת סיפרה לה שהיא שברה את הרגל כתוצאה מנפילה. לל"מ הביאה לה גלידה כדי לקרר את הרגל.

לל"מ מסרה לשוטרים צילום ממצלמות האבטחה שבבניין ממועד האירוע.

הסרטונים בתיק.

בנוסף יש בתיק דוח צפייה (מסמך נ"ז) ממנו עולה כי בשעה 18:46 המשיב מגיע לבניין, בשעה 18:47 דופק

בחוזקה על הדלת, לוחץ בפעמון, נכנס פנימה ובשעה 18:48 הוא יוצא מהדירה, המתלוננת רצה לכיוונו, בשלב זה לא ניתן להבחין בהם, לאחר מכן השכנה יוצאת ויורדת במדרגות ומיד חוזרת, שכן מקומה למעלה מציץ ועולה בחזרה, ובשעה 18:55 המתלוננת יוצאת מהבניין, מלווה על ידי שתי נשים, כשאינה מצליחה לדרוך על רגל שמאל, והאחרות מסייעות לה ומרימות אותה אל הרכב.

צפיתי בסרטונים, דוח הצפיה אכן מתאר את הדברים. ניתן להתרשם כי השכנה מוציאה חפץ אותו מביאה למתלוננת (יכול וזו גלידה כפי שסיפרה), לא ניתן לראות את התקיפה ולא את הלבנה.

17. בתיק הודעתה של נ', אשר נשואה לחבר של המשיב. (מסמך 10). היתה נוכחת באירוע מחודש פברואר כשהמשיב והמתלוננת שתו יותר מדי, רבו, היתה משטרה במקום. סיפרה כי בארוע הנוכחי המתלוננת סיפרה לה למחרת הארוע, שהמשיב זרק עליה אבן וברח. היא לא יודעת אם זה באמת ככה כי המתלוננת "תמיד אוהבת לנפח דברים ומדי פעם מגזימה".

בתיק צילום ההתכתבות בין המתלוננת לנ', מציינת שהמשיב זרק עליה לבנה שלמה. נ' אומרת למתלוננת שהם שניהם חייבים להפסיק לשנות.

בתיק מזכר מסומן (נ"ט) שנערך על ידי החוקר יניר ובו הוא מתאר את ההודעות הקוליות שנמצאו בטלפון של המתלוננת. כך למשל בהודעה מיום 13.5.19 בשעה 20:53 אומרת המתלוננת לנ' שהמשיב לא מדבר איתה שהוא בטוח שהיא קראה למשטרה, אפילו לא היה איכפת לו הוא זרק את זה עליה וברח שהבין שעשה משהו חמור. עוד היא אומרת באותה הודעה שאנשים שואלים אותה אם היא מחכה שהוא יהרוג אותה, כך למשל בהודעה מיום 13.5.19 בשעה 21:03 היא מספרת לחברתה נ' שהמשיב צריך וודקה כמו מים, מספרת שכל השגרה שלה מתנפצת, בהודעה מיום 14.5.19 בשעה 16:58 מספרת המתלוננת שהיא לא הרביצה לו ושיתפלל שלא יוציאו את המצלמות האלה כי רואים בבירור איך הוא זורק עליה את הלבנה ובורח, היא מתפללת בשבילו שזה לא יקרה. היא מספרת שכולם חושבים שזה בגללה. מספרת שמעצבן אותה שהיא זאת שנפגעה, היא לא עשתה כלום, זה הוא שמרביץ לה כל הזמן והוא זה שאשם ואף אחד כמעט לשניה לא שואל אותה מה קורה איתה, רק חושבים על זה שהוא בכלל. מרגיז אותה שעושים ממנה אשמה.

השיחה הנ"ל מתומללת אך ההקלטה לא מצויה בתיק, שכן במהלך שמירת ההודעות נערך "איפוס" לטלפון של המתלוננת, והקבצים נמחקו. בתיק מזכר של החוקר יניר בר מיום 18.5.19 (מסמך ס"ו) אשר מתאר את שהתרחש במהלך הניסיון לשמור את הקבצים.

18. בתיק הודעה של א"ט מיום 16.5.19 (מסמך 11). התכתב עם המתלוננת למחרת האירוע, סיפרה לו שהמשיב שבר לה את הרגל. לדבריו, היא חולת נפש ומציאה דברים.

בתיק צילום התכתבות בין המתלוננת לאלברט (מסמך נ"א) שם מציינת שהמשיב שבר לה את הרגל, שתה עם ג' יותר מדי וזרק עליה קירפיץ (לבנה).

19. בתיק הודעתו של ג"א מיום 17.5.19, הנ"ל חבר ילדות של המשיב. מאשר כי למחרת האירוע בבוקר התכתב עם המתלוננת והיא סיפרה לו שהוא שבר לה את הרגל. הנ"ל אישר את ההתכתבות ביניהם.

בתיק צילום של אותה ההתכתבות, שם המתלוננת רושמת לו כי המשיב שבר לה את הרגל עם לבנה, ושיסניף פחות (מסמך נ). לדבריו הוא בספק אם זה נכון כי לפעמים המתלוננת שותה ואומרת דברים סתם.

20. בתיק צילום התכתבות בין המתלוננת לג"א, חברו של המשיב, שם היא כותבת לו שיענו לה, שהשוטרים פה, שלא ינסו אותה, כי היא תגיד את כל האמת.

21. המשיב הכחיש את התקיפה. טען שנודע לו על כך לאחר שהמתלוננת התקשרה לספר לו, כשהוצג בפניו שהיא לא התקשרה אמר שהוא זה שהתקשר אליה מטלפון של חבר, לא רוצה למסור את שמו של החבר. הודה שהם רבים אך שלל כל אלימות פיזית.

22. בתיק צילום מסך של הטלפון בו ניתן להבחין בהתכתבות של המתלוננת עם אחיו של המשיב, המתלוננת רושמת לו שהדבר היחיד שמעניין אותם זה שהיא לא תגיש תלונה בעוד שהיא חוטפת ממנו מכות מידי יום.

23. אמנם, כפי שציין ב"כ המשיב, המתלוננת סירבה להתלונן, ואף חלק מאלו שסיפרה להם על האירוע טענו כי סיפרה שנפלה במדרגות וחלק מהאחרים טענו, שהיא חולת נפש, ממציאה דברים ומנפחת, צודק ב"כ המשיב כי היא לא אומתה עם ההודעות ששלחה, כאמור סירבה לשתף פעולה, צודק כי חלק מהתמלולים אינם נתמכים בהקלטה עצמה שכן הטלפון "אופס", ועם זאת, בשים לב להודעות של אמה, של ע"ל, של לל"מ, לדוחות של השוטרים שהגיעו לזירה, להודעות המצולמות, לסרטון האבטחה, ובשים לב שיש אינדיקציות רבות לניסיון ה"הסתרה", ותיאום הגרסאות בעניין טענת הנפילה במדרגות, אני סבורה, כי על אף הכרסום הראיתי, יש בתיק ראיות מספיקות לכך שמתלוננת הותקפה על ידי המשיב, עוצמת הראיות לכל הפחות ברמה בינונית.

24. לא נעלמו מעיני טיעונים נוספים שהעלה ב"כ המשיב:

בדבר חיפוש לא חוקי (לדבריו הטלפון נתפס מידה של המתלוננת שלא בנוכחות שני עדים).

בדבר חדירה לטלפון שלא ברשות (החוקר דהן במזכר מיום 14.5.19 (מסמך מ"ט) מציין כי ביצע בדיקה ראשונית לטלפון באישור ק' אח"מ. יש לציין כי בתיק החקירה צו חיפוש חתום על ידי שופט, לרבות חדירה לטלפון הנייד של המתלוננת, שלא בנוכחות שני עדים אלא על ידי חוקר מיומן. הצו ניתן ביום 14.5.19).

טיעונים בנוגע לקבילות דברי האם ביחס לדברים שסיפרה לה בתה (תחולת סעיף 10(א) לפקודת הראיות.

לא מצאתי להידרש לעניינים אלו במסגרת החלטה זו, שאלות של קבילות, מהימנות ומשקל דין להתברר בתיק

העיקרי.

אף לא נעלמו מעיני פעולות חקירה שלא בוצעו (תפיסת הלבנה, אימות המתלוננת עם ההודעות, חקירה המתלוננת באזהרה על שיבוש, מסדר זיהוי קול לשכנה ששמעה את המתלוננת צועקת ועוד).

הגם שיכול וניתן היה לבצע פעולות חקירה נוספות - די בחומר הראיות הקיים בתיק כדי לספק את התשתית הראייתית הנדרשת בשלב זה של הדיון.

עילת מעצר

25. בעניינו של המשיב קיימת עילה מעצר בשל המסוכנות הנשקפת ממנו.

26. מסוכנותו של המשיב נלמדת מנסיבות הארוע נשוא כתב האישום.

27. מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומר החקירה שמצוי בתיק, מכך שהרקע לאירועים הוא שימוש אינטנסיבי באלכוהול, ובלשונה של המתלוננת: "צריך וודקה כמו מים".

28. בתיק החקירה דוחות פעולה מאירוע אחר, מיום 2.3.19, דוחות שנערכו על ידי השוטרים מולה מינסמוט וסוזי כהן שם מציינים כי המודיעה דיווחה שבעלה מרביץ לה וסגר אותה מחוץ לבית, לאחר מכן ניתקה השיחה ולא ענתה. בבדיקת מנוי עלה כי המודיעה היא המתלוננת.

בנוסף הוגש לעיוני תיק מב"ד בו הוכנה טיוטת כתב אישום בגין אירוע מיום 2.2.19, המייחס למשיב עבירות של איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בדוחות השוטרים מצוין כי המודיעה התקשרה למשטרה, אמרה שמפוצצים אותה במכות וניתקה את השיחה. על פי פרטי המנוי, המודיעה היא המתלוננת. הנ"ל נחקרה וסירבה להתלונן, בגלל המשפחות, לא רוצה שאף אחד ידע על כך.

29. התמונה הכוללת העולה מהתיק מותירה הרושם כי אין מדובר באירוע חד פעמי וחרג, אלא ממתלוננת, הסובלת אלימות במשך תקופה, ובחרת פעם אחר פעם שלא להתלונן, וכלשונה "מגיע לי מה שקורה לי".

ניתן להתרשם מהלחץ בו שרויה המתלוננת אם יגלו שהמשיב תקף אותה, מהניסיונות של הסובבים אותה לשכנעה שלא לשתף פעולה, מהאיומים כלפיה.

30. מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מעברו. המשיב, שהינו יליד 1991 צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות ב- 2 עבירות של תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש, איומים, 3 עבירות של הפרעה לשוטר, סחר

סמים, החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית.

המשיב ריצה עונשי מאסר בעברו.

31. כל אלה, מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב ביחס למתלוננת.

32. להערכתי המסוכנות היא בדרגה גבוהה מאוד, בפרט כשהעבירות מבוצעות על רקע צריכה מוגברת של אלכוהול.

33. העובדה שהמתלוננת בחרה שלא להתלונן, אינה פוטרת את בית המשפט מהאחריות לדאוג לשלומה ולבטחונה.

ראו בעניין זה בש"פ 260/06 פלוני נ' מדינת ישראל (8.2.06):

"הסיכון להישנות מעשי אלימות כלפי בני המשפחה עקב אובדן שליטה אינו מוקה גם במעצר בית מחוץ לבית המשפחה ואף בריחוק מקום. אי היציבות הנפשית וחוסר הגבולות והרסן שהעורר לוקה בהם אינם מאפשרים לתת בו אמון כי יכבד את תנאי החלופה שיוטלו עליו וימנע ממפגש עם בני המשפחה ומפגיעה בהם. אין זה ראוי ליטול סיכון בהותרת ילדים קטנים ובת זוג בני ערובה בידיו של אדם שאינו שולט על יצרי אלימותו, ועלול להמשיך ולפגוע בהם פגיעה גופנית ונפשית אלימה, העלולה להותיר את רישומיה להמשך חייהם. אף שאין להתעלם מרצונה של בת זוגו של העורר כי הוא ישוחרר מן המעצר ויחזור הביתה, יש להגן עליה ועל ילדיה מפני סיכונים, גם אם היא מוכנה ורוצה ליטול את הסיכונים על עצמה. על מערכת אכיפת החוק מוטלת אחריות כבדה לגונן על קורבנות אלימות במשפחה ולבוא לעזרתם גם מקום שהם עצמם מתקשים לקבל את גזירת מעצרו של בן המשפחה האלים והפרדתו מהם, בין מאחר שחרף פוגעותו הוא נותר מושא אהבתם, ובין עקב יחסי תלות רגשיים וכלכליים השוררים בינם לבינו, החששות מפני התנהלותו..."

ראו גם בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (31.1.10):

"בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג. במקרה דנן, כתב האישום וחומר הראיות מציגים תמונה עגומה של התייחסות רכושנית-שתלטנית-כוחנית-תוקפנית של העורר כלפי המתלוננת, התנהגות חסרת שליטה וגבולות, אימפולסיביות וחוסר יכולת "לספור עד עשר" לפני ההתפרצות הבאה. לכן, התמונה הכוללת המצטיירת מחומר הראיות, מצביעה על מסוכנות."

34. על מנת לשחרר לחלופת מעצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעצר. בהתנהלות המשיב כפי שעולה מחומר החקירה, נדמה כי קיים קושי ליתן בו אמון.

35. זאת ועוד, ב"כ המשיב הציע כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר בבית אביו, בפיקוח הוריו. האב מתגורר במרחק דקות נסיעה בודדות ממקום מגורי המתלוננת.

החלופה המוצעת לא מספקת ריחוק גאוגרפי מהמתלוננת, ואף לא שוכנעתי כי יש בכוחם של הורי המשיב להציב לו גבולות באופן אסרטיבי ואפקטיבי.

36. לאור הערכתי כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא גבוהה מאוד, אני סבורה כי יש להסתייע בגורמים המקצועיים על מנת לבחון היתכנותה של כל חלופה שתוצע.

37. לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, מתבקש שירות המבחן לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר היכולת לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר, בדבר אפקטיביות החלופה שהוצגה או חלופות אחרות שיוצגו בפניו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

38. טלפונים של המפקחים המוצעים:

מר יעקב בביזייב טל' 050-0500000.

גב' טטיאנה אבליקוב טל' 052-0500000.

39. טלפון של ב"כ המשיב: עו"ד איתמר סיוון טל' 054-6456955 פקס 09-7715959.

40. מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן ככל הניתן, עוד היום.

41. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 23.6.19.

42. הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 24.6.19 שעה 13:30.

43. המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

44. הממונה על המעצר יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון וציוד נוסף על פי הנהלים.

זכות ערר כחוק.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, במעמד הצדדים.